

☆ OSNOVNA OBELEŽJA FAŠISTIČKE DIKTATURE ☆

www.savezrada.org

Najpotpunija definicija fašizma doneta je na XIII plenumu Izvršnog komiteta Komunističke internacionale (IKKI) 1933. godine, koju je potvrdio VII svetski kongres Kominterne 1935. godine, i glasi:

"Fašizam je otvorena teroristička diktatura najreakcionarnijih, najšovinističkih, najimperijalističkih elemenata finansijskog kapitala."

Definicija fašizma, međutim, nije uvek bila ista. U različitim etapama i situacijama, pre nego što su Staljin i Dimitrov uspeali da "uhvate" zakonitost njegovog razvitka, fašizam je različito, vrlo često pogrešno, definisan. U tim raspravama nedostajalo je pravilno povezivanje dvaju elemenata: buržoaske diktature i pokreta sitnoburžoaskih masa.

Sa teorijske tačke gledišta, veoma je teško pravilno razumeti vezu između tih dvaju elemenata. Međutim, ipak ju je potrebno razumeti. Ako se zaustavimo na prvom elementu, ne možemo razumeti dugotrajan proces istorijskog razvoja fašizma i njegov klasni sadržaj i gubimo ga iz vida. Ako se zaustavimo na drugom elementu, gubimo iz vida perspektive.

Buržoazija - nezadovoljna snagom radničke klase i ustupcima koje trenutno ili istorijskim borbama mora da joj pruži - stupa u likvidaciju demokratskih institucija i parlamentarizma. U uslovima krize raste i ogorčenost sitne buržoazije, koja stupa u pokret. Buržoaziji i sitnoj buržoaziji više ne odgovara stari režim, i zato želi da ga promeni - to je teren na kome nastaje fašizam.

Zašto se fašizam, zašto se otvorena diktatura buržoazije uspostavlja u savremenom istorijskom periodu? Odgovor se može naći kod samog Lenjina - ne može se znati šta je fašizam, ako se ne zna šta je imperijalizam. Monopoli, to jest rukovodeće buržoaske snage maksimalno se koncentrišu i stari oblici upravljanja postaju smetnje njihovom razvoju. Buržoazija se mora okrenuti protiv onoga što je sama stvorila - protiv buržoaske demokratije - jer to što je nekada bilo glavni element njenog razvoja, postalo je smetnja očuvanju kapitalističkog društva. Eto zbog čega buržoazija mora postati reakcionarna i pribеći fašizmu.

Težnja ka fašističkom obliku vladavine postoji svugde. Međutim, to još ne znači da se svugde neminovno mora uspostaviti fašizam. Kada bi se to tvrdilo, učinila bi se šematska greška. Na primer, trenutno u Turskoj, u Brazilu, u Indiji i u SAD postoje

izražene težnje ka fašističkom obliku vladavine, međutim tamo još uvek nije uspostavljen fašizam. Teško je uništiti demokratske institucije ako radnička klasa to ne želi. Borba za odbranu demokratskih institucija se širi i postaje borba za vlast.

Takođe, fašizam ima i svoju masovnu bazu. Fašizam ne znači samo borbu protiv buržoaske demokratije, već pre svega znači borbu protiv radničke klase koja se razvija na novoj, sitnoburžoaskoj bazi - kao što je to slučaj danas u Boliviji i drugim krajevima Amerike - u kojima deklasirane sitnoburžoaske bande pod palicom krupnih buržuja sprovode teror nad radničkom klasom i seljaštvom.

Prema tome, fašistička diktatura nastoji da stvori masovan pokret organizujući buržoaziju i sitnu buržoaziju.

Ko je glavni organizator tog, fašističkog pokreta? Upravo najreakcionarniji, najimperijalističkiji elementi finansijskog monopola - u celini čvrstog organizatora savremenog buržoaskog društva.

Analizirajući fašističku ideologiju - šta u njoj nalazimo? Svašta. To je eklektička ideologija. Ogorčena šovinistička ideologija je, svugde, element svih fašističkih pokreta. Pored tog elementa postoje i mnogi drugi uticaji koji potiču iz drugih izvora. Na primer, iz socijaldemokratije. Korporativna ideologija, u čijoj osnovi leži princip klasne saradnje, nije tvorevina fašizma, već socijaldemokratije. Takođe, koncepcija kapitalizma nije svojstvena svim vrstama fašizma, neki od njih navodno odbacuju kapitalizam imperijalističkog monopola i zagovaraju povratak na ekonomiju prvobitnog kapitalističkog perioda, što je koncepcija koja postoji i u nekim demokratskim strujama koje ispoljavaju romantičarske sitnoburžoaske težnje. Međutim, krade se i od socijalizma: privredni planovi, itd. Treba biti oprezan prema tendenciji da se fašistička ideologija smatra kao nešto što je čvrsto konstituisano, dovršeno, homogeno. Ništa ne podseća toliko na kameleona kao fašistička ideologija. Treba gledati u fašističkoj ideologiji: cilj koji fašizam namerava da postigne u datom trenutku sa datom ideologijom. Osnovna ideološka linija fašizma je ogorčeni nacionalizam i socijaldemokratija. Otkuda ta analogija? Otuda što je i socijaldemokratska ideologija sitnoburžoaska ideologija. Sitnoburžoaski sadržaj je analogan u obe ideologije. Ta se istovetnost ispoljava u različitim oblicima, u različitim vremenima i zemljama. Neki elementi fašističke ideologije direktno služe buržoaziji, a drugi samo kao veza.

Kako se, u savremenim uslovima, savlađuje fašizam? On se, jedino sigurno i provereno savlađuje: [revolucionarnom akcijom radničke klase](#), koja mora da predvodi sve demokratske društvene elemente. Zato: sva vlast [Revolucionarno demokratskom frontu radnog naroda](#) - jedinoj sigurnoj zaštiti od fašizma!

[Edukativna komuna "Ljiljana Bogoeva Sedlar"](#)
[Revolucionarnog saveza rada Srbije \(RSRS\)](#)

Više na:

<https://www.facebook.com/EducationCommuneLiljanaBogoevaSedlar2020/photos/a.108902100662784/142439050642422/>

